

1. રામ રાખે ત્યમ રહિયે

મીરાંબાઈ

(સમય : ઈ.સ.ની સોળમી સદી)

મીરાંબાઈનો જન્મ રાજસ્થાનના મેડતા ગામમાં રાજપરિવારમાં થયો હતો. તેઓને નાનપણથી જ કુઞ્ચા સાથેની પ્રીતિ હતી. તેથી કુઞ્ચા ભક્તિમાં જીવન પસાર કર્યું હતું. મીરાંબાઈ આપણા ઉત્તમ કોટિના ક કવયિત્રી છે. ભક્તિ એમની ઊર્ભિકવિતાનો મુખ્ય સૂર રહ્યો છે. એમના અનેક પદો લોકજલે રમતાં થર્થ ગયેલાં છે.

આ પદમાં મીરાંબાઈ રામ રાખે તેમ રહેવાની શિખામણ આપે છે. જીવનમાં સુખ દુઃખ આવતાં રહે છે. આવે સમયે પ્રભુશ્રદ્ધાથી શાંતિ અને સમતા આવે છે. સુખ દુઃખ જીવવાની વિવેકમતિ અને સહનશક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે એ આ પદનો બોધ છે.

ગુજરાત સાથે ઉત્તર ભારતના મધ્યકાળિન સાહિત્યમાં પણ આ પદ સાહિત્ય પ્રકાર પ્રચલિત અને પ્રાચ્યાત હતો. મોટા ભાગની કવિતાઓ તે સમયે પદરૂપે પ્રગટી જણાય છે. પદને લઘુ-ઊર્ભિક કાવ્ય પ્રકારની રચના ગણી શકાય. પદ એ મધ્યકાળમાં પ્રચલિત સાહિત્યનો એક પ્રકાર છે. ગેય સ્વરૂપ, મધુરબાની અને સુકોમળ ભાષાશૈલી એ પદની ખાસ ઓળખ છે. ભજન, કીર્તન, પ્રભાતિયાં, ગરબા, ગરખી, રાસ.. વગેરે પદના પ્રકારો છે.

રામ રાખે ત્યમ રહિયે, ઓધવજી, રામ રાખે ત્યમ રહિયે,
આપણે ચિંઠીનાં ચાકર છૈયે.

ઓધવજી૦

કોઈ દિન ઘેરિયે હીરનાં ચીર, તો કોઈ દિન સાઢાં ફરિયે,
કોઈ દિન ભોજન શીરો ને પૂરી, તો કોઈ દિન ભૂખ્યાં રહિયે.

ઓધવજી૦

કોઈ દિન રહેવાને બાગબળીચા, તો કોઈ દિન જંગલ રહિયે,
કોઈ દિન સૂવાને ગાદીતકિયા, તો કોઈ દિન ભોંય પર સૂઈએ.

ઓધવજી૦

બાઈ મીરાં કે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, તો સુખદુઃખ સર્વ સહિયે.

ઓધવજી૦

ટિપ્પણી

ત્યમ - તેમ, તેવી રીતે રહિયે - રહેવું ચાકર - સેવક, દાસ, નોકર ચિંઠીના ચાકર - કહે તેમ ચૂપચાપ કામ કરનાર છેયે - છીએ હીર - રેશમ ચીર - વસ્ત્ર ભોંય - ભૂમિ, જમીન, ધરતી, ધરા

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન 1. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર એક બે વાક્યમાં આપો.

- કવયિત્રી કેવી રીતે રહેવાનું કહે છે ? શા માટે ?
- વસ્ત્ર પહેરવા સંદર્ભે મીરાંબાઈ શું કહે છે ?
- ભોજન કરવા અંગે મીરાંબાઈ શું કહે છે ?

પ્રશ્ન 2. નીચેના પ્રશ્નોના મુદ્દાસર જવાબ આપો.

- કઈ કઈ બાબતોમાં કવયિત્રી ઈશ્વરની ઈશ્વરા અનુસાર વર્તવાનું કહે છે ?
- કાવ્યમાંથી મળતો બોધ તમારા શબ્દોમાં લખો.

પ્રશ્ન 3. શબ્દકોશનો ઉપયોગ કરી નીચેના શબ્દોના અર્થ લખો

દિન	=	દીન	=
ચિર	=	ચીર	=
પુરી	=	પૂરી	=

પ્રશ્ન 4. નીચેના શબ્દોની સાચી જોડણી લખો.

ચીંદ્રી, સિરો, બગિયો, તકિઓ, ગીરીધર

પ્રવૃત્તિ

- શાળાની પ્રાર્થના સભામાં આ કાવ્યનું ગાન કરો.
- મીરાંબાઈના ગીતો-ભજનોની કેસેટ મેળવી વર્ગમાં સાંભળો - સમૂહગાન કરો.
- મુશ્કેલીમાં પણ તમે ખૂબ જ ધીરજપૂર્વક કામ પૂર્ણ કર્યું હોય તેવા પ્રસંગો યાદ કરીને તમારા મિત્રને જણાવો.

ભાષાસંજ્ઞતા

સ્વર - વંજન અને શબ્દ

● **નીચેના શબ્દો વાંચો**

- મેવાડ
- અજમેર
- મહેલ
- ભારત
- મીરાંબાઈ

આ શબ્દોને ધ્યાનથી જુઓ. આ શબ્દોમાં જે વાર્ણક્ષરો વપરાયા છે તેને છૂટા પાડીને જોતાં તમને કેટલાંક વર્ણો સીધાં જ દેખાશે જ્યારે કેટલાંક વર્ણો ભળેલા દેખાશે; જેમકે મેવાડ એ શબ્દમાં તમને મે, વા, ઇ એ ત્રણ અક્ષર સીધાં જ દેખાશે. એમાંનો પહેલો 'મે' બોલી જુઓ એમાં 'મુ' સાથે 'એ'નો ઉચ્ચાર ભળેલો છે. તેનો ઘ્યાલ આવશે. એવી જ રીતે બીજો 'વા' બોલી જુઓ ત્યારે તેમાં 'વ'ની સાથે 'આ' ભળેલો છે. તેનો તમને ઘ્યાલ આવશે. આમ 'મેવાડ' શબ્દનું વિશ્લેષણ કરીએ તો -

મુ+એ,+વુ+આ+ડુ+અ

— એ પ્રમાણે થશે. આ જે ઉચ્ચારણો થયાં તે ગુજરાતી ભાષાના ધ્વનિ છે. ભાષામાં પ્રયોજિતા આવા ધ્વનિઓને સ્વર અને વંજન તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

ગુજરાતી ભાષા નીચેના વર્ણાની બનેલી છે :

સ્વર :

અ, આ, ઈ, ઈ, ઉ, ઊ, ઋ, એ, ઐ, ઓ, ઔ = 11

આ વર્ણાનો ઉચ્ચાર કરતી વખતે આપણને બીજા કોઈ વર્ણની જરૂર પડતી ન હોવાથી સ્વરની વ્યાખ્યા આપતા એવું કહી શકાય કે, ‘જે વર્ણ સ્વંતત્ર રીતે બોલી શકાય તે સ્વર.’

વંજન

કુ, ખુ, ગુ, ધુ, (ક)

ચુ, ધ્ય, જુ, ઝુ, (ગ)

ટુ, ટ્યુ, ટ્રુ, ટ્યૂ,

દુ, થુ, દ્યુ, થ્યુ, નુ,

પુ, શુ, ભુ, ભ્યુ, મુ,

યુ, રુ, લુ, વુ, શ્રુ, ષ્રુ,

ઝુ, ઞુ, ક્ષુ, જ્ઞુ

નોંધ : ડ અને ઙ આ બંને ધ્વનિઘટકો સંસ્કૃતમાં વપરાશમાં છે. પણ ગુજરાતીમાં એ ધ્વનિઘટક તરીકે વપરાતા નથી પણ દર્શાવાય છે.

આ વર્ણાનો ઉચ્ચાર કરતી વખતે આપણને બીજા વર્ણની (સ્વરની) જરૂર પડતી હોવાથી વંજનની વ્યાખ્યા આપતા એવું કહી શકાય કે, ‘જે વર્ણ સ્વંતત્ર રીતે બોલી શકાતો નથી, પરંતુ તેને બોલવા માટે સ્વરની મદદ લેવી પડે તે વંજન.’

હવે તમે સમજું ગયા હશો કે ગુજરાતી ભાષામાં 11 સ્વર અને 34 વંજન છે. જેની મદદથી જુદા જુદા અક્ષરો બને છે. અક્ષરોની મદદથી શબ્દો બને છે. શબ્દોની મદદથી વાક્યો બને છે અને વાક્યોની મદદથી આપણી ભાષા બને છે.

- એક કરતાં વધારે અક્ષરો, અર્થ નીકળે એ રીતે ભેગા મળે ત્યારે ‘શબ્દ’ બને છે.
- વુ+ઈ+મુ+અ+નુ+અ = વિમાન ખ+ઈ+સ+ક+ઓ+લ+ઈ = ખિસ્કોલી
- રુ+આ+જુ+અ+નુ+અ = રાજન મ+આ+દ્ય+અ+લ+ઈ = માણલી
- ખુ+ઉ+રુ+અ+શુ+ઈ = ખુરશી ગ+આ+મ+અ+ડ+ઉ+ન = ગામણું

સ્વાધ્યાપ કાર્ય = 1. નીચેનામાંથી જે અક્ષર સમૂહો શબ્દો બનતા હોય તેવા અલગ તારવો.

અજગર, બળદ, સસલું, કલરવ, પગ,

મસોરવા, કાજળ, વિકતા, વાદળ, વરસાદ

2. નીચેના અક્ષરોને ફરીથી ગોઠવીને સાચા શબ્દો બનાવો.

દા.ત : ડિઘળયા = ઘડિયાળ

રાજિફ = જોણુંકડ =

ગડાકાભાઈ = કરચા =

લગજ = રાંબાઈમી =

દીસવાળી = તિઅથિ =

દામાચાંમા = રમારીવા =